

رضا باقری شرف

ملقمه چهارشنبه‌سوری

تذکره آئین نامه‌ای

۱- همین اول بسم... گفته باشیم: تمام مطالبی که در این صفحه می‌آید، پسرانه است و هیچ گونه اعتراضی وارد نیست!

۲- در فرهنگ لغت "پسر" به موجودی اطلاق می‌شود که مذکر باشد و بین یک روز تا صدو خورده‌ای سال، سن داشته باشد!

طبق یک تبصره من در آوردی حتی پیرمردهای صدویست ساله هم پسر حساب می‌شوند!

پس با این حساب، شما که مونث هستید و "پسر" نیستید، برای چی پسرانه را می‌خوانید؟!

خوب است ما هم بیاییم زنگ در خانه شما را بزنیم و فرار کنیم؟!

۳- موضوع این دفعه‌مان هم "چهارشنبه‌سوری" است و از آنجا که شرکت در مراسم چهارشنبه‌سوری تا جایی که ما می‌دانیم مختص به پسر هاست، پس اعتراض به اینکه این موضوع پسرانه نیست را از مخیله‌تان بیرون کنید.

و اما پسرانه این شماره:

ملقمه چهارشنبه‌سوری

در مورد اینکه چهارشنبه‌سوری این روزها اصولاً عجب چیز وحشتناکی شده، هر ساله زیاد می‌شنوید.

نمی‌خواهیم ما هم حرف‌های تکراری هر ساله را تکرار کنیم. پس می‌رویم سراغ اصل مطلب و اینکه اصلاً این چهارشنبه‌سوری از کجا پیدایش شده و چی شد که کارش به اینجا کشید.

چهارشنبه‌سوری از کجا آمد؟

پای صحبت قدیمی‌ها که بنشینید، دست‌گیرتان می‌شود که چهارشنبه‌سوری اصلاً توی این مایه‌ها نبوده و جریان این روزگار، زمین تا آسمان توغیر داشته.

آن قدیم‌ندیم‌ها که من و شما یادمان نمی‌آید، و حتی پدر و پدردرمان هم یادشان نمی‌آید(!). در چهارشنبه پایانی سال، مردم حصیر و زیراندازهای کهنه را شب هنگام آتش می‌زدند و کوزه‌های قدیمی را هم که ته‌شان جلبک می‌بسته از بالای پشت بام به پایین

می‌انداختند. این حرکت بهانه‌ای بود برای اینکه لوزام کهنه‌شان را نو کنند. اسم این مراسم هم چیزی بوده توی مایه‌های "سوری".

حالا با گذشت زمان، از آن آتش زدن حصیر و صدای شکسته شدن کوزه یک چیزهایی به جا مانده شبیه جنگ جهانی! و خود پدربزرگ و مادر بزرگ‌ها هم نمی‌دانند که چطور شد که یهو اینطور شد؟!

این روزها دوستان دست‌اندار، آتشی در شب چهارشنبه‌سوری پیا می‌کنند که آتش نشانی را به خوف می‌اندازد و به جای شکستن کوزه یک چیزهایی منفجر می‌کنند که زهره آدم آب می‌شود و بعدش کلی از این زهره آب‌شدن کيفور می‌شوند!

در آیین زرتشت و ایران کهن چهارشنبه‌سوری نبوده، چهارشنبه‌سوری پیشکش تان!

پایش که بیفتد، خیلی‌ها که حسابی تزشان داغ چهارشنبه‌سوری است پای زرتشتیان را وسط می‌کشند و مدعی می‌شوند که چهارشنبه‌سوری میراث زمان زرتشتیان است.

اما باید عرض کنیم در تقویم باستانی ایرانیان اصلاً روزی به اسم چهارشنبه وجود نداشته است. تقویم ایران باستان شامل دوازده ماه سی روزه بوده که هر کدام از روزهای ماه را نیز به نام یکی از فرشتگان نامگذاری کرده بودند. بنابراین اصلاً چهارشنبه‌ای وجود نداشته

و اساساً تقسیم بندی روزهای ماه به هفته، بعد از ورود اسلام به ایران انجام می‌شود. قبول ندارید بروید در متون تاریخی نگاه کنید.

ترقه‌بازی رسم چینی‌ها...

بد نیست این را هم بدانید که آنچه امروزه به عنوان چهارشنبه‌سوری برگزار می‌شود و از انواع ترقه‌ها و وسایل خطرناک آتش بازی استفاده می‌شود به هیچ وجه با رسوم کهن ایرانی ارتباط و نسبتی

ندارد و مثل خیلی اجناس دیگر از چین وارد شده! گزارشهای تاریخی قبل از میلاد مسیح نشان می‌دهد که ترقه بازی رسم چینی‌ها بوده که با ورود غربی‌ها به این معادله، انواع وسایل ترقه بازی به شیوه نوین که از جذابیت و البته مخاطرات بیشتری برخوردار هستند ساخته شده.

این بمب‌های خانه خراب کن...

مواد منفجره دست ساز را دست کم نگیرید...

بی‌دلیل نیست که اینقدر دمدم‌های چهارشنبه‌سوری هر سال مسئولان بالا و پایین می‌پزند که "توروخدا مراقب شازده پسرهایتان باشید!"

همین اکلیل و سرنجهایی که در این ایام برای ساخت مواد منفجره دست‌ساز بکار می‌رود (الان است که اینجا را سانسور کنند و بگویند بدموژی دارد... بابا ای‌ها الناس این را دیگر همه می‌دانند...)... بله... همین‌هایی که در ساخت مواد منفجره دست‌ساز بکار می‌رود، ۲۵۰ گرم از آن کافی است که یک آپارتمان پنج شش طبقه را به انضمام ساکنینش بفرستد هوا! قاطی باقالی‌ها!.

بنابراین چهارشنبه‌سوری امروزه ما ملقمه‌ای است از آتش و حصیر و صدای شکستن کوزه قدیمی‌های خودمان به همراه ترقه‌بازی‌های چینی‌ها که به روز شده حصیر و کوزه است.

هیچ...
کوشش
باروگارت
گذشتیم
و...

- باروگارت در
آن زمان چین،
ورژن پایین تر
سیکارت بود
که از باروت
سافته می‌شد!!!